Ambiental

Gustavo Duch: "Hem de generar consciència sobre què significa transitar cap a un model de sobirania alimentària"

06/10/2017
Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya
Autor/a: Anna Parisi

Gustavo Duch Font: Gustavo Duch

La sobirania alimentàriia es connecta amb el feminisme, en voler posar la vida al centre, al davant de l'economia

Gustavo Duch: "Hem de generar consciència sobre què significa transitar cap a un model de sobirania alimentària"

06/10/2017
Autor/a: Anna Parisi

Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya

Resum:
Parlem amb Gustavo Duch, coordinador de la revista 'Soberanía Alimentaria', sobre el sistema que ha de garantir el dret a l'alimentació de totes les persones.

Que és la sobirania alimentària?

La forma més clara d'entendre-la és conèixer com funciona el sistema alimentari actual. Està centralitzat, el controlen grans poders com les multinacionals, la política europea o la dels Estats Units, i entenen l'agricultura no com una manera de garantir l'alimentació de la població sinó una manera de guanyar diners: els estats per tenir més recursos i les multinacionals per engreixar els seus comptes corrents. La sobirania alimentària és justament el contrari: recuperar que **les decisions de l'agricultura les prengui el poble**, fonamentalment els protagonistes, per tant la mateixa pagesia, que s'empoderi de les decisions i no siguin només peces dintre d'un mecanisme complex.

I recuperar aquest control posant per davant que **l'alimentació és un dret,** i que, per tant, aquestes decisions han de venir a **garantir que tothom accedeixi al menjar.** D'alguna manera es desmunta el mite que generant recursos s'arregla la vida, i amb això conflueix molt bé amb el discurs feminista que diu que només posant l'economia al centre, les vides no es garanteixen, i per tant cal posar en el centre la mateixa vida. En el cas de la sobirania alimentària, posar en el centre que **l'agricultura ha de donar de menjar.** No es tracta simplement de "produir menjar", enfoc que pot generar respostes productivistes sense garantir l'alimentació: la missió és que l'agricultura sigui medi de vida per la pagesia i que la pagesia sigui la garant d'alimentar els pobles més propers.

Quina realitat tenim a Catalunya?

Catalunya segueix el dictamen global, ha seguit fil per randa el que han anat exigint: tenim una agricultura industrial que no mira a l'alimentació del poble català sinó que mira a incrementar l'economia. En conseqüència **Catalunya no té sobirania alimentària, no produïm aliments per la nostra població**; el 70% del que mengem ve de fora, i a sobre això desmantellant el teixit agrari. En aquests temps en que es parla de sobirania, Catalunya dificilment pot construir res amb un 1% de població agraria. **No tenim pagesia, per tant som molt vulnerables**. El que tenim és una indústria agrària molt potent, centrada bàsicament en el sector porcí i la fruita, però orientada a l'exportació. Som potents en agricultura industrial però molt dèbils en pagesia i alimentació.

D'altra banda podem veure que hi ha una tendència alimentària cap els productes agroecològics, i també hi ha noves incorporacions en l'agricultura, que majoritàriament es decanten per l'agroecologia. Es detecten canvis en l'alimentació, que la gent es preocupa, que vol saber que menja, que hi ha tendència a consumir menys carn, i uns petits canvis en la pagesia. Però falta encara la capacitat dels governs de **facilitar la transició cap a la pagesia i l'agroecologia.** Fins ara totes les iniciatives polítiques han afavorit l'agroindústria. La sobirania de la governança ha d'anar acompanyada amb un model de país que contempli la soberania alimentària.

Tenim prou informació?

Podem accedir a molta informació, però hauríem de trobar mecanismes fàcils perquè la gent sabés clarament el que comporta quan compra un aliment, i poder facilitar la presa de decisions, que sempre és complexa. Informació hi ha molta, però que hi hagi molta informació no sempre ajuda. Calen sistemes fàcils, com un sistema de semàfors on en una mirada puguis discernir. Però més que informació, cal treballar la **conscienciació**, que la gent interioritzi que no és només una qüestió de comprar o no comprar, **no és només una qüestió de consum**.

Quin missatge és clau?

Entendre la **necessitat de tenir pagesia**, de donar suport a la nostra pagesia, de pensar en la importància **de tenir pobles vius**. És un missatge potent perquè tots tenim algun lligam amb el poble, tots som fills de pagesos i pageses. Re-dignificar i posicionar aquest món que sempre està fora de les notícies i l'imaginari, és molt important. També hem de conscienciar sobre les r**epercussions de l'alimentació en la nostra salut i la del planeta.** I finalment hem de generar consciència alegre, positiva i bonica i treballar per explicar **com de positiu, interessant i atractiu que significa transitar cap a un altre model.** Treballar els aspectes positius: quan compres a pagès no només compres un producte sinó també compres uns afectes, i quan estàs en un grup de consum no només tens opció d'arribar a uns aliments, també tens capacitat de fer grup i de fer barri.
També és clau reivindicar l'**alimentació com a fet social.** El fet de menjar tranquil·lament, amb la família i els amics, dedicar temps a la cuina, reciclar aliments, sentir les estacions....

Finalment, és clar que cal recordar els riscos ambientals i la pressió dels lobbys en el sistema, però mirant de mantenir un **equilibri entre la denúncia i la potencialitat**.

Quins èxits celebraries?

Fa 20 anys parlavem de sobirania alimentària i ningú reconeixia el tema, mentre que avui està en moltes agendes. Hem guanyat el discurs del sistema alimentari, on queden per descomptat molts grisos. Però a hores d'ara veiem com les grans empreses busquen posicionar-se en el sector ecològic.
També és molt simbòlic el **Pacte de Milà**, signat per 100 ciutats del món, entre elles Barcelona, en el que **es reconeix que el sistema alimentari de la ciutat és insostenible**. A partir d'aquí es comença a treballar per reorientar el sistema alimentari de la ciutat.

Per primer cop hi ha política alimentària a Barcelona. Es comencen a introduir progressivament noves idees de treball, per primer cop es traça **línia estratègica buscant la sostenibilitat i la sobirania alimentària.** Mercabarna també està revisant el seu funcionament. A Barcelona a més a més tenim el Parc Agrari, on encara queda molta pagesia que pot vendre el producte de proximitat, tot i que molt encara va a exportació. Es poden fer més coses però cal més decisió política.

Etiquetes: Gustavo Duch, sobirania alimentària

URL d'origen: https://xarxanet.org/ambiental/noticies/gustavo-duch-hem-de-generar-consciencia-sobre-el-positiu-interessant-i-atractiu